

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

CZMARKÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(26242/04. sz. kérelem)

STRASBOURG

2007. október 9.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Czmarkó kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŒ,
M. UGREKHELIDZE,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI, *bírák*
és F. ELENS-PASSOS, *Hivatalvezető-helyettes*

2007. szeptember 18-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (26242/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Czmarkó Gyula (a "kérelmező") 2004. szeptember 28-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. január 30-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1939-ben született és Vácon él.

5. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei a következőképpen összegezhethők.

A. Munkaügyi jogvita

6. 1997. július 17-én a Váci Egészségügyi Szakközépiskola megszüntette a kérelmező alkalmazását. A kérelmező pert indított a határozat ellen a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt. 2001. február 7-én a Munkaügyi Bíróság elutasította a keresetet. A kérelmező fellebbezett.

7. 2001. szeptember 14-én a Fővárosi Bíróság helyben hagyta az elsőfokú határozatot. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz. 2003. január 29-én a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa jogerősen elutasította a kérelmező keresetét. A kérelmező sikertelen perújítási kérelmet terjesztett elő.

B. Polgári per egy fehérorosz tisztviselő ellen

8. 1999 decemberében a kérelmezőt – aki orvosi műszereket szállított teherautóján – megállították a fehérorosz határon. Mialatt a kérelmező a szükséges dokumentumok kitöltésével foglalkozott, teherautóját kirabolták. A fehérorosz hatóságok, állítólag az ügy felderítése céljából, megközelítőleg két hétre őrizetbe vették a kérelmezőt, aki ezt követően visszatérhetett Magyarországra.

9. 2001. szeptember 23-án a kérelmező polgári pert indított a Váci Városi Bíróság előtt az említett események egyik résztvevője, egy fehérorosz tisztviselő ellen.

10. 2003. február 6-án a Városi Bíróság arról tájékoztatta a kérelmezőt, hogy keresete kártérítési keresetként került bejegyzésre. Mivel az ügyirat időközben elveszett, a Bíróság egyes dokumentumok ismételt benyújtására hívta fel a kérelmezőt.

11. 2003. április 4-én a kérelmező ismételten benyújtotta keresetét.

12. 2003. április 20-án a Városi Bíróság jövedelmi viszonyainak igazolására hívta fel a kérelmezőt annak érdekében, hogy a bíróság határozhasson költségmentesség iránti kérelméről. 2003. május 20-án a kérelmező benyújtotta a szükséges dokumentumokat.

13. Az eljárás jelenleg is folyamatban van a Városi Bíróság előtt.

C. Polgári per egy légitársaság ellen

14. 1993-ban a kérelmező bőröndje elveszett egy kanadai repülőút során. A kérelmező sikertelenül kérte kárának megtérítését a légitársaságtól.

15. 2001. szeptember 23-án a kérelmező kártérítési pert indított a társaság ellen. 2003. február 6-án a Váci Városi Bíróság az ügyirat elveszéséről tájékoztatta a kérelmezőt, s egyes dokumentumok ismételt benyújtására hívta fel.

16. A per jelenleg is folyamatban van a Városi Bíróság előtt.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A kérelmező panaszolta, hogy a fenti “B” és “C” fejezetben ismertetett eljárás (8-16. bekezdés) hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

18. A Kormány vitatta a panaszt.

19. Ezen eljárások tekintetében a figyelembe veendő időszak 2001. szeptember 23-án kezdődött. A felek által előterjesztett információk és az ügyiratban rendelkezésre álló dokumentumok szerint a két eljárás még nem ért véget. Ilyen módon a két eljárás egy bírósági szinten hat éve tart.

A. Elfogadhatóság

20. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

21. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

22. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

23. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben

az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNYHEZ FÜZÖTT ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

24. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a fenti “C” fejezetben ismertetett eljárás (14-16. bekezdés) megsértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkében védett, a javak tiszteletben tartásához fűződő jogát.

25. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett, a Bíróság által már megvizsgált panasszal kapcsolatos, ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

26. Ugyanakkor, a 6. cikk 1. bekezdése alapján hozott döntésre figyelemmel a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy*, judgment, 19. February 1991, Series A no. 194-C, p. 47., 23.§).

III. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

27. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján az “A” fejezetben ismertetett eljárás (6-7. bekezdés) kimenetelét, tisztességtelen voltát és elhúzódását is panaszolta. A Bíróság észrevételezi, hogy a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa 2003. január 29-én hozta meg jogerős határozatát. A kérelmező azonban csak 2004. május 1-jén, vagyis a hat hónapos határidőn túl terjesztette elő kérelmét (v.ö. Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése).

28. A Bíróság továbbá észrevételezi, hogy a “B” és “C” fejezetben ismertetett eljárásokkal kapcsolatban a kérelmező a 13. Cikk alapján is panaszt terjesztett elő. A kérelmező azonban csak azt panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette a számára biztosított, hatékony jogorvoslathoz való jogot, nem pedig azt, hogy nem állt rendelkezésére hazai jogorvoslat az eljárás felgyorsítása érdekében. Mivel a kérelmező nem hivatkozott olyan anyagi jogi rendelkezést tartalmazó Egyezményes Cikkre, amelyet a 13. Cikk alapján tett panasszal együtt kellene megvizsgálni, az ügy ezen aspektusa *ratione materiae* összeegyeztethetetlen az Egyezmény rendelkezéseivel (v.ö. 35. Cikk 3. és 4. bekezdés).

29. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező az Egyezmény 5. és 6. Cikke alapján fehéróroszországi őrizetbe vételének törvénytelen voltát is panaszolta. Ebben az összefüggésben az Egyezmény 14. Cikkére és a Negyedik kiegészítő jegyzőkönyv 2. Cikkére hivatkozott, e panaszokat

azonban nem valószínűsítette, és nem fejtette ki. A Bíróság megjegyzi, hogy a Fehérorosz Köztársaság nem Szerződő Fele az Egyezménynek; ezért e panaszok *ratione personae* összeegyeztethetetlenek az Egyezmény rendelkezéseivel (v.ö. 35. Cikk 3. és 4. bekezdés)

30. Ebből következik, hogy e panaszokat is elfogadhatatlannak kell nyilvánítani az Egyezmény 35. Cikkének 1., 3. és 4. bekezdése alapján.

IV AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

31. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

32. A kérelmező 22082 amerikai dollár¹ vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

33. A Kormány vitatta az igényt.

34. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban 7000 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

35. A kérelmező további 4000 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

36. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

37. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítés iránti igényét semmilyen dokumentummal nem támasztotta alá, ezért az igényt el kell utasítani.

¹ Megközelítőleg 16172 euró

C. Késedelmi kamat

38. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A “B” és “C” fejezet alapján előterjesztett, az eljárások túlzott hosszával, továbbá a “C” fejezet alapján előterjesztett, a tulajdonjog állítólagos megsértésével kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja* ;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. Cikke alapján előterjesztett panaszt nem szükséges külön megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 7000 (hétezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. október 9-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.P. COSTA
Elnök

F. ELENIS-PASSOS
Hivatalvezető-helyettes